

**TRGOVAČKI SUD U
ZAGREBU****NA BROJ: St-101/2021****PREDLAGATELJ: Nova hrvatska banka d.d., OIB 78427478595, Zagreb, Varšavska 9****DUŽNIK: FELICITER d.o.o. u stečaju, OIB 33362149552, Sesvete, Marina Studina 40****PODNOŠITELJ: GORAN BOŠNJAK, OIB: 92878231009, Ulica Milana Ogrizovića 43, Zagreb,**
PRIJEDLOGA: osoba ovlaštena za zastupanje Dužnika po zakonu do dana nastupanja
pravni posljedica otvaranja stečajnog postupka, kojeg zastupaju odvjetnici
iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o.**VPS: 1.859.073,20EUR/14.007.187,05HRK****P R I J E D L O G   Z A
D O P U Š T E N J E   R E V I Z I J E****UVOD**

1. Predmetni postupak pokrenut je prijedlogom Predlagatelja temeljem odredbe čl. 7. i 109. st. 3. Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/2015, 104/2017, 36/2022, dalje u tekstu: SZ) (dalje u tekstu: Prijedlog).
2. Prijedlogom Predlagatelj navodi da prema Dužniku ima dospjelo nepodmireno potraživanje po osnovi Ugovora o kreditu 500894 od 27. studenog 2007., sveukupno 14.007.187,05 kn (dalje u tekstu: Tražbina), kao i da je Tražbina osigurana založnim pravom na nekretninama Dužnika upisanim u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Sesvetama, zk. ul. 8203, 8204, 8206 i 8211, sve k.o. Sesvetski Kraljevec, a da se prodajom navedenih nekretnina neće namiriti niti dio glavnice njegove Tražbine.
3. U prilog tvrdnji da se prodajom navedenih nekretnina neće namiriti niti dio glavnice Tražbine Predlagatelj je uz Prijedlog priložio zaključak Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Ovr-2372/15 /ranije Ovr-2171/13/ od 20. srpnja 2017. kojim se, za potrebe tog ovršnog postupka, vrijednost tih nekretnina utvrđuje u ukupnom iznosu od 3.552.186,40 kn, i to prema nalazu i mišljenju građevinske vještakinje od 12. rujna 2014. (sačinjenom osam godina prije odlučivanja o otvaranju stečajnog postupka), koji Predlagatelj nije dostavio u sudski spis.
4. Predlagatelj ističe da kod Dužnika postoji stečajni razlog prezaduženosti.
5. Dužnik je tijekom postupka u podnescima koji se prilažu ovom prijedlogu:
  - osporio aktivnu legitimaciju Predlagatelja,
    - i. zbog pravnih posljedica provedene predstečajne nagodbe nad Dužnikom te pravnim položajem Predlagatelja kao razlučnog vjerovnika u odnosu na Tražbinu,

Stranica 1 od 22

- ii. zbog osporavanja postojanja i visine Tražbine, tj. neutvrđene visine Tražbine,
  - iii. zbog neutvrđene vrijednosti nekretnina Dužnika,
  - osporio postojanje stečajnog razloga prezaduženosti,
    - i. zbog primjene čl. 7. st. 2. toč. 1. SZ-a,
    - ii. zbog netočno i nepotpuno utvrđene vrijednosti imovine Dužnika,
    - iii. zbog propusta da se postojanje eventualne prezaduženosti Dužnika utvrđuje u pravno relevantno vrijeme za donošenje odluke o otvaranju stečaja.
- 6.** Naslovni sud je dana 6. rujna 2022. donio rješenje poslovni broj St-101/21-25 kojim se otvara stečajni postupak nad Dužnikom (dalje u tekstu: Prvostupanjsko Rješenje), među ostalim i radi razloga nesposobnosti za plaćanje Dužnika, o kojem se tijekom postupka nije raspravljalo.
- 7.** Donoseći Prvostupanjsko Rješenje sud je počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka, povrede čl. 29. Ustava Republike Hrvatske (dalje u tekstu: Ustav RH) te čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje u tekstu: Konvencija), pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo.
- 8.** Podnositelj je na Prvostupanjsko Rješenje, kao osoba ovlaštena za zastupanje Dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, izjavio žalbu iz svih žalbenih razloga kao i povreda prava na pravično suđenje – pristup sudu iz čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije.
- 9.** Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (dalje u tekstu: VTS) dana 16. studenog 2022. donio je rješenje poslovni broj PŽ-4312/2022-4 kojim se odbija žalba Podnositelja kao neosnovana i potvrđuje Prvostupanjsko Rješenje (dalje u tekstu: Drugostupanjsko Rješenje).
- 10.** Drugostupanjskim Rješenjem počinjene su bitne povrede odredaba parničnog postupka, povrede čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, slijedom čega Podnositelj u odnosu na Drugostupanjsko rješenje sukladno čl. 385.a. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022; dalje u tekstu: ZPP) podnosi prijedlog za dopuštenje revizije:
- jer je potrebno da Vrhovni sud Republike Hrvatske donese odluku o pravnim pitanjima koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi,
  - jer je Dužniku u nižestupanjskim postupcima zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno čl. 29. Ustavom RH i čl. 6. Konvencije, a na koje se Podnositelj već pozivao u nižestupanjskom postupku.

AKTIVNA LEGITIMACIJA PREDLAGATELJA**OVLAŠTENJE NA PODNOŠENJE PRIJEDLOGA
USLIJED PROVEDENOG POSTUPKA
PREDSTEČAJNE NAGODBE**

11. Tijekom postupka Dužnik je višekratno isticao da Predlagatelj nije ovlašten podnijeti Prijedlog, budući da je nad Dužnikom proveden postupak predstečajne nagodbe, koji je pravomoćno okončan rješenjem naslovnog suda, stalna služba Karlovac posl. br. Stpn 205/15 (dalje u tekstu: Rješenje PSN, prilog podneska Dužnika od 24.02.2020.).
12. Iz navedenog Rješenja PSN vidljivo je da se Predlagatelj ne nalazi među utvrđenim vjerovnicima, iako Tražbina datira prije donošenja Rješenja PSN, a tome je tako, među ostalim, jer je Predlagatelj odlučio zbog upisanog založnog prava na Dužnikovim nekretninama ne sudjelovati u postupku predstečajne nagodbe kao vjerovnik, te ostvarivati svoje pravo kao razlučni vjerovnik, čime je u skladu s čl. 59. st. 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013, dalje u tekstu: ZFPPN) odlučio da se namirenje Tražbine, može ostvarivati samo iz predmeta razlučnog prava, tj. predmetnih nekretnina.
13. Nadalje, pravne posljedice Rješenja PSN, u skladu s relevantnim odredbama ZFPPN, su
- Čl. 81. st. 2.: „*Nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe nije dopušteno pokretanje ovršnog, upravnog ili parničnog postupka protiv dužnika, radi utvrđenja i ostvarenja tražbine koja je nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, a u tom postupku nije prijavljena od strane vjerovnika niti je tu tražbinu dužnik uvrstio u popis obveza prema vjerovnicima iz članka 60. stavka 3. ovoga Zakona.*“

- Čl. 81. st. 5.: „*Ovršne isprave razlučnih vjerovnika ne gube pravnu snagu glede namirenja na predmetu na kojem postoji razlučno pravo.*“

iz kojih proizlazi da Predlagatelj nije ovlašten za Tražbinu (obzirom da se ne radi o tražbini koju je Dužnik uvrstio u popis obveza prema vjerovnicima iz članka 60. stavka 3. ZFPPN) pokretati postupke usmjerene ka utvrđenju i ostvarenju iste, pa stoga nije dopušteno niti pokretanje stečajnog postupka, dok je ovršna isprava u odnosu na Tražbinu izgubila pravnu snagu (osim glede namirenja u postupku koji Predlagatelj vodi na nekretninama Dužnika pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, Ovr-2372/15 /ranije Ovr-2171/13/).

14. Činjenica da stečajni postupak nije izrijeком naveden u čl. 81. st. 2. ZFPPN ne mijenja suštinu te odredbe, a to je da se provedbom predstečajne nagodbe „podvuče crta“ te definira stanje Dužnikovih obveza i način kako će iste podmirivati, kako bi mu se omogućio nastavak poslovanja, a to nije moguće ako bi se nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe za tražbine koje su nastale prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe mogli pokretati postupci čiji je cilj namirenje tih tražbina kao da predstečajna nagodba nije provedena.
15. Kad bi Predlagatelj bio ovlašten na podnošenje Prijedloga, dovela bi se u pitanje svrha i smisao provođenja postupka predstečajne nagodbe, propisana člankom 20. ZFPPN-a. Naime, kad bi se Predlagatelju, kao razlučnom vjerovniku, dopustilo pokretanje stečajnog postupka u bilo kojem trenutku nakon okončanja postupka predstečajne nagodbe i sklapanja predstečajne nagodbe (npr. dan nakon njena sklapanja), tada poseban zakonski postupak čiji je cilj financijsko restrukturiranje Dužnika kako bi se izbjegao stečajni postupak u kojem se svi vjerovnici ili ne bi uopće namirili ili bi se namirili u izuzetno malom omjeru ne bi imao smisla. Pored navedenog, svi ostali vjerovnici

predstečajne nagodbe bi na taj način bili izigrani te bi za njih postojala mogućnost namirenja u manjem omjeru od predviđenog predstečajnom nagodbom.

16. Tome u prilog govori sudska praksa, i to:

- VTSRH Pž 6869/2016-3: „Vezano za tuženikov prigovor radi prebijanja, a kojim tuženik stavlja u procesno pravni prijebaj tražbinu iz Ugovora br. Ugovora br. B5, ocjena je ovoga suda da je pravilno prvostupanjski sud ocijenio da je takav prigovor **nedopušten jer se radi o tražbini tuženika kao razlučnog vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe nad tužiteljem koja se vodi pod poslovnim brojem Stpn-179/2014, a koju tuženik ima pravo namiriti jedino u ovršnom postupku i to na nekretninama koje su predmet njegova razlučnog prava**“.
- VSRH Rev 2443/2019-2: „No kako to pravilno ocjenjuje drugostupanjski sud, ovu **pravnu prazninu iz ZFPPN, potrebno je nadomjestiti smislenim tumačenjem odredbe čl. 81. st. 3. tog Zakona, a sve polazeći od svrhe predstečajne nagodbe propisane odredbom čl. 20. ZFPPN, a to je da se dužniku koji je postao nelikvidan ili insolventan omogući financijsko restrukturiranje na temelju kojeg će postati likvidan i solventan, a vjerovnicima omogućće povoljniji uvjeti namirenja njihovih tražbina od uvjeta koje bi vjerovnik ostvario da je protiv dužnika pokrenut **stečajni postupak****“.
- VSRH Rev-x 256/2018-3: „Dakle, pravilnom primjenom odredaba ovog Zakona, **te primjenom tumačenja po sličnosti i koherentnosti**, valjalo je zaključiti da vjerovnik koji

pravovremeno nije svoje potraživanje prema dužniku prijavio niti je sudjelovao u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom, protekom roka za prijavu potraživanja u tom postupku, **više ne može, ne samo pokrenuti, već niti nastaviti voditi parnični postupak za utvrđenje odnosno ostvarenje te tražbine nastale prije pokretanja postupka predstečajne nagodbe**. Slijedom toga je pravilno sud drugog stupnja odbacio tužbu pozivom na shodnu primjenu odredbe čl. 81. st. 3. ZFPPN u svezi s odredbom čl. 282. st. 1. ZPP.“

17. Stoga, iako ZFPPN ne navodi izrijekom zabranu pokretanja stečajnog postupka, upravo navedena sudska praksa ukazuje na svrhu provedenog postupka predstečajne nagodbe te na koji način vođenje postupaka radi naplate tražbina nastalih prije pokretanja postupka predstečajne nagodbe, uključivo i pokretanje stečajnog postupka, derogira smisao i cilj istog.
18. U tom smislu, potrebno je pravnu prazninu iz ZFPPN nadomjestiti smislenim tumačenjem, pa primjenom tumačenja po sličnosti i koherentnosti, donijeti odluku da u ovom predmetu Prijedlog nije dopušten niti osnovan.
19. Pored navedenog, u identičnoj pravnoj stvari sudska praksa je zauzela sljedeći stav - TS Bjelovar, St-675/2020-11: „Kako postoji pravomoćno rješenje kojim se odobrava sklapanje predstečajne nagodbe između dužnika ALUFERIT GRAĐENJE d.o.o. i njegovih vjerovnika od 10.09.2013. godine, stoga sada B2 KAPITAL d.o.o. kao slijednik tada razlučnog vjerovnika Erste & Steiermarkische bank d.d. kojem je on ustupio svoja prava i koji je sada **podnio prijedlog za otvaranje stečaja nad dužnikom može se namirivati samo iz predmeta razlučnog prava, a ostali dio**

njegove tražbine prestaje po samom zakonu ...“; ... „Dakle sada prijedlog predlagatelja B2 KAPITAL d.o.o. kao razlučnog vjerovnika za otvaranje stečaja nad dužnikom nije dopušten, obzirom da ne može postojati tražbina razlučnog vjerovnika koja je odvojena od razlučnog prava pa time B2 KAPITAL d.o.o. kao slijednik prava razlučnog vjerovnika Erste & Steiermarkische bank d.d. **odnosno kao razlučni vjerovnik ne zadovoljava uvjete iz čl.109.st.3.SZ-a zbog čega je riješeno kao u točki II izreke ovog rješenja.“**

20. Taj stav TS Bjelovar potvrdio je i VTSRH u odluci povodom žalbe pod poslovnim brojem PŽ-334/2022-3: „11. No međutim, budući da je vjerovnik B2 Kapital d.o.o., **svojim nedopuštenim prijedlogom za otvaranje stečajnog postupka** dužniku prouzročio daljnje troškove postupka dužan ih je i nadoknaditi.“

21. Stoga, ispravnim tumačenjem odredbi ZFPPN-a te SZ-a, očit je zaključak da Predlagatelj radi Tražbine nije ovlašten podnijeti Prijedlog, kako iz razloga što nije ovlašten podnijeti prijedlog usmjeren na ostvarenje, naplate ili utvrđivanja Tražbine, izuzev u sklopu ovršnog postupka na nekretninama koji već vodi, tako i iz razloga što je Tražbinu ovlašten namirivati iz tih nekretnina do visine vrijednosti tih nekretnina, pa slijedom te zakonske posljedice pravomoćnog Rješenja PSN nije niti teoretski moguće ostvariti uvjet iz čl. 109. st. 3. SZ-a (dakle **nije moguća situacija da se Tražbina neće moći potpuno namiriti iz predmeta na koji se odnosi razlučno pravo, obzirom da preko tog iznosa ex lege prestaje**), nužan da bi Predlagatelj kao razlučni vjerovnik bio ovlašten podnijeti Prijedlog.

22. Propustom da ispravno primjeni citirane zakonske odredbe, VTS je pogrešno primijenio materijalno pravo te donio nezakonitu odluku.

23. Stoga Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 1. – *Da li je vjerovnik tražbine nastale prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe po odredbama ZFPPN, nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe, u kojoj se ne predviđa namirenje te tražbine jer je vjerovnik odlučio da se namirenje tražbine može ostvarivati samo iz predmeta razlučnog prava, ovlašten podnositi prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom radi ostvarenja te tražbine?*

Pitanje 2. – *Da li tražbina nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe po odredbama ZFPPN, nakon pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajne nagodbe, u kojoj se ne predviđa namirenje te tražbine jer je vjerovnik odlučio da se namirenje tražbine može ostvarivati samo iz predmeta razlučnog prava, prestaje po samom zakonu preko iznosa koji se naplati iz predmeta razlučnog prava, pa da li je slijedom toga moguće da takav vjerovnik bude ovlašten predlagatelj iz čl. 109. st. 3. SZ?*

Navedena pravna pitanja su iz prethodno iznesenih razloga važna za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, osobito jer je riječ o pravnom pitanju o kojem Drugostupanjsko Rješenje odstupa od prakse revizijskog suda, i to sljedećih odluka: Rev 2443/2019-2, Rev-x 256/2018-3 te je o tom pravnom pitanju sudska praksa viših sudova VTSRH PŽ 6869/2016-3, PŽ-334/2022-3

suprotna Drugostupanjskom Rješenju, sve priloženo uz ovaj prijedlog.

24. Nadalje, VTS u Drugostupanjskom Rješenju u odnosu na navedeni žalbeni navod ne iznosi razloge zbog koji isti nije uvažio, već u točki 8. obrazloženja navodi da: „**Na većinu žalbenih navoda ovaj je sud već dao odgovore u rješenju poslovni broj Pž-5144/2020 od 17. prosinca 2020. stoga ih u ovoj odluci nije potrebno ponavljati.**“ te u točki 13. navodi: „**Ostali žalbeni navodi nisu od odlučnog značaja u smislu odredbe članka 375. stavka 1. ZPP-a u svezi s odredbom članka 10. SZ-a.**“ slijedom čega Drugostupanjsko Rješenje ne sadrži valjano obrazloženje niti jasno iznesen stav suda o žalbenim navodima, pogotovo jer

- se time ne precizira na koje se točno žalbene navode to odnosi, a kako bi Podnositelj sudski stav o žalbenim navodima eventualno mogao potražiti u rješenju VTS-a poslovni broj Pž-5144/2020 od 17. prosinca 2020. godine (priloženo uz ovaj prijedlog)
- se time ne precizira koji to „ostali žalbeni navodi nisu od odlučnog značaja“ te zašto ih smatra nebitnim, posebice jer se odnose na konkretne povrede materijalnog prava, netočno utvrđeno činjenično stanje te apsolutno bitne povrede parničnog postupka.

25. Tu se posebice treba istaknuti da je rješenje VTS-a poslovni broj Pž-5144/2020 od 17. prosinca 2020. godine doneseno povodom žalbe Predlagatelja, a ne Dužnika ili Podnositelja, te da se tim rješenjem nije odlučivalo o navodima iz žalbe na Prvostupanjsko Rješenje, pa paušalno upućivanje VTS-a na tu odluku, kao i općenito navođenje da ono o čemu VTS ne daje razloge nije niti bitno, ne može nadomjestiti dužnost

suda da u odnosu na žalbene navode da potpuno i na zakonu utemeljeno obrazloženje.

26. Upravo suprotno, Propuštanjem da Drugostupanjskim Rješenjem iznese potpune i jasne razloge te izloži svoj stav u odnosu na sve žalbene navode Podnositelja, VTS je počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 6. i 11. ZPP-a i povrede čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije na pravično suđenje i pristup sudu.

27. Također, propustivši ocijeniti žalbene navode Podnositelja o pogrešnoj primjeni materijalnog prava bitnog za donošenje pravilne odluke u postupku, VTS je počinio povrede odredaba iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP-a.

28. Stoga Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 3. – Postoji li bitna povreda iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP-a, bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, bitna povreda iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a i/ili povreda čl. 29. Ustava RH i/ili povreda čl. 6. Konvencije kada u obrazloženju rješenja kojim potvrđuje prvostupanjsko rješenje sud

- ne daje razloge niti iznosi svoj stav u odnosu na žalbene navode žalitelja o ispravnoj primjeni materijalnog prava,
- ne daje razloge niti iznosi svoj stav u odnosu na žalbene navode žalitelja o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 6. i 11. ZPP-a i povredama čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije,
- žalbene navode žalitelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju ne raspravi te stoga propusti ocijeniti bitnim za donošenje pravilne odluke u postupku.

29. Navedeno pravno pitanje je iz prethodno iznesenih razloga važno za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer Drugostupanjsko Rješenje odstupa od prakse **Ustavnog suda Republike Hrvatske**, koji u brojnim odlukama upire u potrebu da sudovi pri donošenju odluka **tumače i primjenjuju mjerodavno pravo na način** da se jasno i precizno navedu dostatni i relevantni razlozi kojima se sud vodio u donošenju svoje odluke, a koji mogu dovesti do uvjerenja da je taj **sud stvarno ispitao slučaj i odgovorio na sve bitne navode stranaka**, dok suprotno postupanje dovodi do arbitrarnosti, povrede prava na pravično suđenje – pristup sudu zajamčeno čl. 29. Ustava RH, čl. 6. Konvencije, što ujedno predstavlja i povredu odredaba čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a.

30. Praksa Ustavnog suda Republike Hrvatske očituje se u sljedećim odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske (priloženim uz prijedlog):

- **U-III-739/2020** od 9. prosinca 2021. – cit: „10. Ustavno pravo na **pravično suđenje propisano člankom 29. stavkom 1. Ustava jamči zaštitu od arbitrarnosti u odlučivanju sudova i drugih državnih tijela. Obrazloženja sudskih odluka odnosno odluka drugih nadležnih tijela koja ne sadrže ozbiljne, relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je odlukom dana, upućuju na **zaključak o arbitrarnosti u postupovnom i/ili materijalnopravnom smislu.****

*Zaključno, stajalište je Ustavnog suda da sve dok u sudskoj odluci u povodu koje je podnesena ustavna tužba **nisu navedeni dostatni i relevantni razlozi** kojima se sud vodio u donošenju svoje odluke, a koji mogu dovesti do uvjerenja*

*da je taj **sud stvarno ispitao slučaj i odgovorio na sve bitne navode stranaka**, ne može se smatrati da ta odluka zadovoljava opće zahtjeve koji proizlaze iz Ustavom zajamčenog prava na pravično suđenje.“*

- **U-III-114/2020** od 16. rujna 2021. – cit: „6.1. Kad je riječ o tumačenju prava, koju će metodu tumačenja sudovi pritom primijeniti stvar je njihovog odabira i nije predmet ustavnosudske ocjene, pod uvjetom da način na koji tumače i primjenjuju mjerodavno pravo u svakom pojedinom slučaju ima racionalnu osnovu i objektivno opravdanje i da ne dovodi do povrede ustavnih prava stranaka u postupku. Stoga su **obrazloženja sudskih odluka iznimno važna jer je nedostatak relevantnih i dostatnih razloga za ocjenu kakva je odlukom dana prvi i najvažniji znak koji upućuje na proizvoljno odlučivanje** (usporedi, primjerice, s odlukama/rješenjima Ustavnog suda broj: U-III-1946/2019 od 28. svibnja 2020. i U-III-5678/2012 od 15. travnja 2020.; www.usud.hr; te U-III-458/2018 od 23. svibnja 2019., "Narodne novine" broj 77/19.),„

31. Nesporno je da neće svaki izostanak obrazloženja dovesti do povrede prava na pravično suđenje, niti sudovi moraju obrazložiti svaki argument stranaka iznesen tijekom postupka, no zato se pri tom moraju voditi **mjerilima dostatnosti i relevantnosti razloga.**

32. Upravo se u ovom postupku očituje kako izgleda propust da se sud vodi mjerilima dostatnosti i relevantnosti razloga, pa primjerice kada VTS propusti dati razloge u odnosu na materijalnopravne odredbe ne koje Podnositelj upire, kada VTS ignorira žalbene navode Podnositelja o bitnim povredama odredaba

parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 6. ZPP-a te povredama čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije, te kada navode Podnositelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju propusti ocijeniti bitnim za donošenje pravilne odluke jer ih uopće ne raspravi, sasvim je sigurno da VTS nije ispravno primijenio mjerila dostatnosti i relevantnosti razloga, što je konačnici rezultiralo opisanim povredama zakona, Ustava RH i Konvencije.

33. U tom smislu govori i odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske **U-III-1162/2014** od 19. ožujka 2019., cit: „8.1. ...Također, **obrazloženja sudskih odluka, odnosno odluka drugih nadležnih tijela koja ne sadrže ozbiljne, relevantne i dostatne razloge** za ocjenu kakva je odlukom dana, **upućuju na zaključak o arbitrarnosti u postupovnom i/ili materijalnopravnom smislu.**“ u kojem predmetu se, slično kao i ovom, radilo o tome da sud pri donošenju presude nije imao u vidu navode podnositelja koje je isticao kao bitne za rješenje spora te da osporena presuda o ovim tvrdnjama podnositelja ništa ne govori.
34. Također, navedeno **pitanje br. 3** bitno je jer Drugostupanjsko Rješenje odstupa i od prakse revizijskog suda (priloženo uz prijedlog), i to:

- **Rev 842/2021-2** od 31. kolovoza 2021. – cit: „16. Kako je **drugostupanjski sud odlučujući o žalbi tužitelja na prvostupanjsku presudu** glede žalbenih navoda, a koji se odnose na ovakvo nejasno postupanje prvostupanjskog suda, **propustio dati valjane razloge zbog kojih je ocijenio opravdanim takvu odluku prvostupanjskog suda**, to je pobijana presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, jer razlozi koji su u njoj izneseni, a glede žalbenih prigovora tužitelja nisu jasni i razumljivi.“

- **Rev 608/2017-2** od 31. kolovoza 2021. – cit: „30. S obzirom da je **revident prije naznačene prigovore isticao još u svojoj žalbi protiv prvostupanjske presude**, proizlazi da je **prihvaćajući nejasne i nedostatne razloge iz obrazloženje prvostupanjske presude**, koju zbog toga nije moguće ispitati, **sud drugog stupnja i sam počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.**“
- **Rev 347/2018-2** od 21. rujna 2021. – cit: „11. Opravdano se u reviziji ukazuje na počinjenje apsolutno bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP jer **nižestupanjski sudovi** za svoju ocjenu ništetnosti predmetnog ugovora **nisu dali niti jedan razlog propisan odredbom čl. 322. st. 1. ZOO (povreda Ustava Republike Hrvatske, prisilnih propisima ili morala društva), pa navedeno onemogućava ispitivanje pobijane odluke.**“
- **Rev 807/2019-2** od 8. lipnja 2021. – cit: „18. Pritom valja imati na umu da sud čini bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a i ako presuda ne sadrži takve (jasne, uvjerljive, logične ili razumne ali i dostatne) razloge o odlučnim činjenicama i (time) ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati - tako da se ne vidi koje činjenice je sud uopće utvrđivao i cijenio, odnosno koje je činjenice našao utvrđenim i kojim dokazima je stvorio određeni zaključak - i takvog uzeo relevantnim za odluku o predmetu spora.“

35. Nadalje, ukupnom argumentacijom i sudskom praksom izloženom u prethodnim točkama od 11 pa nadalje, a osobito u točkama od 24 do 34 Podnositelj je učinio **vjerojatnim** da je u

prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Konvencijom, tj. pravo na pristup sudu zajamčeno čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije, a na koje se povrede Podnositelj već pozivao u nižestupanjskom postupku pred VTS-om (u žalbi na Prvostupanjsko Rješenje čime je iscrpljen dopušteni pravni put), a što predstavlja samostalan razlog da VSRH dopusti reviziju u ovom predmetu.

VISINA TRAŽBINE

- 36.** Prijedlogom Predlagatelj navodi da prema Dužniku ima dospjelo nepodmireno potraživanje po osnovi Ugovora o kreditu 500894 od 27. studenog 2007., te uz Prijedlog ne prilaže bilo kakvu sudsku odluku ili drugačiju ispravu s potvrdom pravomoćnosti ili ovršnosti.
- 37.** Dužnik je tijekom postupka podnescima priloženim uz prijedlog (podneskom 24.02.2020., očitovanjem na nalaz i mišljenje vještaka te podneskom od 21.12.2021.) osporio Tražbinu, kako u osnovi i njenom postojanju, tako i u visini, te na okolnost svojih navoda predložio (i priložio) nalaz i mišljenje sudskog vještaka Ljupka Omazića iz 2017. te dopune istog iz 2019., izrađenog u postupku koji se vodi pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem P 909/2015 te predložio priklop tog parničnog spisa (podneskom od 24.02.2020.), kojim je utvrđeno da je Predlagatelj sveukupno po osnovi Ugovora o kreditu broj 500894 isplatio iznos od 15.779.423,45HRK, a da je Dužnik po istom ukupno Predlagatelju uplatio 15.305.566,48HRK, pa čak i neovisno o tome što među strankama postoji spor oko prava koje treba primijeniti na navedeni ugovor o kreditu, u navedenom postupku opisani iznosi kako ih je utvrdio vještak nisu bili sporni.

- 38.** U odnosu na taj prigovor Dužnika, Predlagatelj nije osporio ispravnost nalaza i mišljenja sudskog vještaka Ljupka Omazića, već u točki III. podneska od 06.03.2020. naveo da će se visina Tražbine utvrditi tijekom prethodnog postupka financijskim vještačenjem.
- 39.** No financijskim vještačenjem nije utvrđivana stvarna visina Tražbine.
- 40.** Nadalje, prvostupanjski sud nije u obrazloženju Prvostupanjskog Rješenja niti na koji način cijenio predložene dokaze i navode Dužnika u vezi visine Tražbine, nije naveo da li ga je prihvatio ili ne, a ako jest, da li ga je izveo, te o istom dokaznom prijedlogu, ali i o navodima Dužnika o visini Tražbine, u obrazloženju Prvostupanjskog Rješenja ne daje nikakve razloge, čime je počinio apsolutno bitne povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 6. i 11. ZPP-a.
- 41.** Naime, ignoriranjem tih navoda Dužniku nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom, što osim apsolutno bitne povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a, predstavlja i povredu prava zajamčenih čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije.
- 42.** Posljedično, prvostupanjski sud je time propustio utvrditi točno i potpuno činjenično stanje, tj. visinu Tražbine, a koja je činjenica bitna za ispravnu primjenu čl. 109. st. 3. SZ-a (kada se ne bi primjenjivale odredbe ZFPPN opisane u prethodnom dijelu ovog prijedloga), tj. za procjenu vjerojatnosti ima li Predlagatelj tražbinu prema Dužniku, a ako ima, hoće li Predlagatelj moći potpuno namiriti Tražbinu iz predmeta na koji se odnosi razlučno pravo.
- 43.** Slijedom navedenog, uzimajući u obzir da je prvostupanjski sud vjerojatnost postojanja Tražbine i njenu visinu (a **visina tražbine je odlučna činjenica u prijedlozima za otvaranje stečajnog postupka po čl. 109. st. 3. SZ-a, što podrazumijeva i ispunjenje preduvjeta iz čl. 109. st. 2. SZ-a**) procjenjivao samo na temelju isprava priloženih uz

Prijedlog, kao i da nije uzeo u obzir Dužnikove navode i dokaze, niti se o istima raspravljalo u postupku, sud je postupio suprotno stajalištu USRH izraženom u odluci U-III/4963/2008 koja prileži prijedlogu, i to:

- „Ustavni sud primjećuje da bi suprotno tumačenje dovelo do **vođenja stečajnog postupka na temelju neprovjerenih činjenica jer, s jedne strane aktivna legitimacija ne bi bila nedvojbeno utvrđena, a s druge strane visoki troškovi neopravdano pokrenutog stečajnog postupka bili bi suprotni načelu ekonomičnosti vođenja takvog postupka.**

Primjenjujući navedeno pravilo na konkretan slučaj, Ustavni sud utvrđuje da **dužniku (podnositelju), suprotno obvezi utvrđivanja potpunog činjeničnog stanja, nije omogućeno očitovanje o vjerovnikovim tvrdnjama.**

Imajući u vidu, uz ostalo, i načelna stajališta VTS-a o tome koje sastavnice čine pojam "vjerojatnost postojanja tražbine", Ustavni sud napominje da poštivanje navedenih sastavnica nije razvidno iz obrazloženja osporenog rješenja Trgovačkog suda u Splitu. Naime, **u obrazloženju rješenja suda prvog stupnja u potpunosti su izostali razlozi kojima se taj sud vodio kod odlučivanja o vjerojatnosti vjerovnikove tražbine, tako da se ti razlozi ne mogu ispitati ni s pravnog niti s ustavnopravnog stajališta.**

„Prof. dr. sc. J. G., Katedra za građansko procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, svoje pravno mišljenje o predmetu obrazlaže, pored ostalog, sljedećim stajalištima:

*Istražno i oficiozno načelo u stečajnom postupku mnogo je naglašenije no u parničnom postupku. (...) Aktivna legitimacija vjerovnika, dakle, **vjerojatnost postojanja njegove tražbine, sasvim sigurno se može okvalificirati kao činjenica koja je od važnosti za stečajni postupak, jer od toga ovisi ne samo donošenje rješenja o pokretanju prethodnog postupka u kojem će se utvrđivati postojanje stečajnog razloga, već i donošenje rješenja o otvaranju stečajnog postupka.** (...)* Treba jasno istaknuti da bez valjane aktivne legitimacije i postojanja stečajnog razloga **u trenutku donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka nema zakonske osnove za otvaranje stečajnog postupka.** (...)"

„12. Prof. dr. sc. S. P., Katedra za trgovačko pravo i pravo društava Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, svoje pravno mišljenje o predmetu obrazlaže, pored ostalog, sljedećim stajalištima:

Pritom je za postupak povodom ustavne tužbe ključno pitanje vjerojatnosti postojanja tražbine, kao što, po mome sudu ispravno, to navodi i podnositelj ustavne tužbe ... . Činjenica jest da je u drugom, ranijem sudskom postupku nedvojbeno utvrđeno da tražbina RH kao (navodnog) vjerovnika ne postoji. To, uostalom, potvrđuje i sam (navodni) vjerovnik (str. 6. prvi odlomak ustavne tužbe), no unatoč tome podnosi prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. (...) **Drugim riječima, to znači da svatko onaj tko smatra da**

ima tražbinu može učiniti da dođe do otvaranja stečajnog postupka, makar takve tražbine nema. U konkretnom slučaju, jasno je da tražbine RH prema dužniku nema (jer je tako utvrđeno ranije u sudskom postupku). **Unatoč tome, dužniku nije omogućeno da prigovori tvrdnjama vjerovnika i da pridonese dokaze da tražbina vjerovnika ne postoji.“**

44. Stoga Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 4. – *Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja, u skladu s čl. 109. st. 2. SZ-a smatrati tražbinu vjerovnika i njenu visinu učinjenom vjerojatnom, unatoč činjenici da dužnik tražbinu osporava u osnovi i visini te na okolnost svojih navoda predlaže izvođenje dokaza, a predlagatelj vjerojatnost tražbine ne temelji na ispravama s potvrdom pravomoćnosti ili ovršnosti, te kada sud ne raspravi dužnikove prijedloge i prigovore na tu okolnost postupa li sud time protivno čl. 11. st. 3. SZ-a, čl. 109. st. 2. SZ-a i čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a?*

Pitanje 5. – *Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja, u skladu s čl. 109. st. 3. SZ-a smatrati da je učinjeno vjerojatnim da se tražbina predlagatelja neće moći namiriti iz predmeta razlučnog prava, unatoč činjenici da dužnik tražbinu osporava u osnovi i visini te na okolnost svojih navoda predlaže izvođenje dokaza, a predlagatelj*

vjerojatnost tražbine ne temelji na ispravama s potvrdom pravomoćnosti ili ovršnosti, te kada sud ne raspravi dužnikove prijedloge i prigovore na tu okolnost postupa li sud time protivno čl. 11. st. 3. SZ-a, čl. 109. st. 3. SZ-a i čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a?

45. Navedena pravna pitanja su iz prethodno iznesenih razloga važna za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnim pitanjima o kojim nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a Drugostupanjsko Rješenje odstupa od prakse **Ustavnog suda Republike Hrvatske**, koji u navedenoj odluci U-III/4963/2008 navodi da dužniku sukladno obvezi utvrđivanja potpunog činjeničnog stanja, **treba biti omogućeno učinkovito očitovanje o vjerovnikovim tvrdnjama o postojanju i visini tražbine, a suprotno dovodi do povrede prava na pravično suđenje zajamčeno čl. 29. Ustava RH, čl. 6. Konvencije**, što ujedno predstavlja i povredu odredaba čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a.
46. O ovom žalbenom navodu VTS ne daje niti jedan jedini razlog te se uopće ne referira na isti, čime čini apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 6. i 11. ZPP-a, te povredu prava na pristup sudu zajamčenih čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije.
47. Također,
- propustivši dati razloge i ocijeniti žalbene navode Podnositelja o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 11. ZPP-a,
  - propustivši dati razloge i ocijeniti žalbene navode Podnositelja o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 6. ZPP-a i povredama čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije,

- propustivši ocijeniti žalbene navode Podnositelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju bitnim za donošenje pravilne odluke u postupku, VTS je počinio povrede odredaba iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP-a, čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, stoga Podnositelj i u odnosu na ovu točku podnosi pravno **pitanje br. 3 iz točke 28** ovog prijedloga.

48. Nadalje, ukupnom argumentacijom i sudskom praksom izloženom **u točkama od 36 do 47** Podnositelj je učinio **vjerojatnim** da je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Konvencijom, tj. pravo na pristup sudu zajamčeno čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije, a na koje se povrede Podnositelj već pozivao u nižestupanjskom postupku pred VTS-om (u žalbi na Prvostupanjsko Rješenje čime je iscrpljen dopušteni pravni put), a što predstavlja samostalan razlog da VSRH dopusti reviziju u ovom predmetu.

VRIJEDNOST DUŽNIKOVIH NEKRETNINA

- 49.** Kako se u ovom postupku radi o prijedlogu iz čl. 109. st. 3. SZ-a, tako je nužan preduvjet za utvrđenje postoji li aktivna legitimacija Predlagatelja podatak o tržišnoj vrijednosti predmeta na koji se odnosi razlučno pravo, tj. podatak o iznosu koji se može ostvariti njegovom prodajom.
- 50.** Također, isto je potrebno utvrditi i radi ocjene postoji li stečajni razlog prezaduženosti.
- 51.** Predlagatelj je uz Prijedlog, na okolnost vrijednosti nekretnina, priložio zaključak Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Ovr-2372/15 /ranije Ovr-2171/13/ od 20. srpnja 2017. kojim se, za potrebe tog ovršnog postupka, vrijednost tih nekretnina utvrđuje u ukupnom

iznosu od 3.552.186,40 kn, i to prema nalazu i mišljenju građevinske vještakinje (**sačinjenom osam godina prije odlučivanja o otvaranju stečajnog postupka**), koji nalaz i mišljenje Predlagatelj čak niti nije dostavio u sudski spis.

- 52.** Dužnik je tijekom postupka podneskom od 21.12.2021. istaknuo da taj podatak ne odgovara stvarnoj tržišnoj vrijednosti predmetnih nekretnina, te da istu treba utvrditi putem sudskog vještaka.
- 53.** Suprotno navodima Dužnika, sud nije utvrđivao stvarnu tržišnu vrijednost nekretnina u trenutku provođenja prethodnog postupka, **iako se bez te činjenice ne može utvrditi niti postojanje pretpostavke za podnošenje prijedloga iz čl. 109. st. 3. SZ-a niti postojanje stečajnog razloga prezaduženosti**, već je uzeo da je iznos **naznačen u nalazu i mišljenju sastavljenom prije osam godina**, na temelju podataka od prije osam godina, **bez da je nalaz i mišljenje dobio na uvid**, relevantan podatak za donošenje odluke o tome hoće li se ili neće otvoriti stečaj nad Dužnikom u 2022. godini.
- 54.** Unatoč činjenici da iz točke 5. obrazloženja Prvostupanjskog Rješenja proizlazi da je sud stav o vrijednosti nekretnina utemeljio isključivo na nalazu i mišljenju sastavljenom prije osam godina, bez da je nalaz i mišljenje dobio na uvid, te bez da je na tu okolnost cijenio bilo koje druge navode i bez da je, makar i *ex offio* (što je bio dužan), izvodio potrebne dokaze – a jedino podesno dokazno sredstvo za utvrđivanje te činjenice je vještačenje po vještaku odgovarajuće (građevinske) struke – sud je na ročištu 05.09.2022. (zapisnik prileži ovom prijedlogu) vještaku financijske struke ipak postavio pitanje o tržišnoj vrijednosti nekretnina, na koje je Dužnik upirao tijekom postupka, tj.: „*Na daljnji upit suda može li se*

očítovati prema svojim stručnim znanjima, a s obzirom da su nekretnine dužnika na kojima predlagatelj ima založna prava, prema stanju ovršnog spisa OGS-a, Ovr-2372/15, posljednji puta procjenjivane u 2014., koliko je do današnjeg dana porasla vrijednost tih nekretnina, s obzirom da se radi o stanovima, njih ukupno 7, u k.o. Sesevetski Kraljevec?“

55. Sudski vještak je na to pitanje odgovorio da nije građevinske struke tako da **ne može dati točnu procjenu vrijednosti tih nekretnina**, kao i da podatak koji Dužnik vodi u poslovnim knjigama kao vrijednost istih predstavlja **trošak građenja (knjigovodstveni podatak iz 2011.), a ne njihovu tržišnu vrijednost**.
56. Zato je u ovom predmetu bilo potrebno provesti vještačenje vrijednosti nekretnina po vještaku građevinske struke, i to u vrijeme odlučivanja o osnovanosti prijedloga za otvaranje stečaja, u kojem slučaju ne bi postojale nepoznanice u vidu jesu li stanovi dovršeni ili ne, svi ili samo neki i sl., te se ne bi laički zaključci uzimali kao podesna dokazna sredstva u odnosu na ključne činjenice.
57. Stoga Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 6. – *Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja, u skladu s čl. 109. st. 3. SZ-a utvrditi da je razlučni vjerovnik ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako nije utvrdio tržišnu vrijednost predmeta na koji se odnosi njegovo različno pravo po vještaku odgovarajuće struke u vrijeme vođenja prethodnog postupka, te postupa li sud protivno čl. 11. st. 3. SZ-a i čl. 109. st. 3. SZ-a kada uvjerenje o*

vrijednosti predmeta razlučnog prava formira na temelju isprava izrađenih osam godina prije donošenja odluke o otvaranju stečaja, koje se isprave ne nalaze u sudskom spisu, ili na temelju knjigovodstvenih podataka koji ne predstavljaju tržišnu vrijednost predmeta razlučnog prava?

58. Navedeno pravno pitanje je iz prethodno iznesenih razloga važno za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnim pitanjima o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske.
59. Ignoriranje potrebe da se u ovom postupku utvrdi stvarna tržišna vrijednost Dužnikovih nekretnina, dovelo je do toga da u prvostupanjskom postupku nije točno i potpuno utvrđeno činjenično stanje - prvostupanjski sud u obrazloženju Prvostupanjskog Rješenja niti ne navodi da li je po njegovu sudu tržišna vrijednost nekretnina ona iz 2014. ili stavka iz poslovnih knjiga koja se odnosi na trošak građenja (dakle podatak o nečemu sasvim drugom, i to iz 2011.), posljedično čemu je došlo do povrede citiranih odredbi materijalnog prava, a time su počinjene i apsolutno bitne povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 6. i 11. ZPP-a jer je prvostupanjski sud ignorirao navode Dužnika te potpuno arbitrarno zauzeo stav o vrijednosti Dužnikovih nekretnina, čime mu nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom što predstavlja i povrede prava zajamčenih čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije.
60. Također, pozivanje suda u obrazloženju Prvostupanjskog Rješenja na nalaz i mišljenje građevinske vještakinje dipl. ing. građ. Štefice Plenković od 12. rujna 2014., kao **dokaz koji se ne nalazi u sudskom spisu**, predstavlja apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 11.

ZPP-a, na što je Podnositelj ukazao u žalbi na Prvostupanjsko Rješenje.

61. O ovim žalbenim navodima VTS ne daje niti jedan jedini razlog te se uopće ne referira na isti, čime ponovno čini apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 6. i 11. ZPP-a, te povredu prava na pristup sudu zajamčenog čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije.

62. Također,

- propustivši dati razloge i ocijeniti žalbene navode Podnositelja o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 11. ZPP-a,
- propustivši dati razloge i ocijeniti žalbene navode Podnositelja o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 6. ZPP-a i povredama čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije,
- propustivši ocijeniti žalbene navode Podnositelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju bitnim za donošenje pravilne odluke u postupku te pogrešnoj primjeni materijalnog prava,

VTS je počinio povrede odredaba iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP-a, čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, stoga Podnositelj i u odnosu na ovu točku podnosi pravno **pitanje br. 3 iz točke 28** ovog prijedloga.

63. Nadalje, ukupnom argumentacijom i sudskom praksom izloženom **u točkama od 49 do 62** Podnositelj je učinio **vjerojatnim** da je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Konvencijom, tj. pravo na pristup sudu zajamčeno čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije, a na koje se povrede Podnositelj već pozivao u

nižestupanjskom postupku pred VTS-om (u žalbi na Prvostupanjsko Rješenje čime je iscrpljen dopušteni pravni put), a što predstavlja samostalan razlog da VSRH dopusti reviziju u ovom predmetu.

STEČAJNI RAZLOZI

PREZADUŽENOST

64. Sudski vještak u ovom postupku je utvrdio da u odnosu na Dužnika postoji prezaduženost, smatrajući da je imovina Dužnika manja od njegovih obveza.

65. Dužnik je tijekom postupka (primjerice očitovanjem na nalaz i mišljenje sudskog vještaka te podneskom od 21.12.2021.) osporio ispravnost takvog zaključka, zbog više razloga, a posebno zbog:

- propuštanja **ispravne primjene čl. 7. st. 2. toč. 1. Stečajnog zakona** (kojom je predviđeno da se odredba o prezaduženosti, kad bi i postojala, neće primijeniti ako se prema okolnostima slučaja - pravomoćno rješenje o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe nad Dužnikom - osnovano može pretpostaviti da će Dužnik nastavljanjem poslovanja uredno ispunjavati svoje obveze po dospijeću),
- činjenice da se vrijednost Dužnikove imovine nije utvrđivala putem sudskog vještaka kako bi se dobila stvarna tržišna vrijednost iste.

66. Također, vještak nije otklonio niti primjedbu da nije uzeo u obzir pravne posljedice predstečajne nagodbe nad Dužnikom, obzirom da se Tražbina sukladno pravnim posljedicama Rješenja PSN može namirivati samo iz predmetnih nekretnina, pa ne može opterećivati imovinu Dužnika preko vrijednosti nekretnina, a sve kako je Dužnik detaljno

obrazlagao u očitovanju na nalaz i mišljenje vještaka.

- 67.** Iz točke 32. obrazloženja Prvostupanjskog Rješenja nije jasan kakav je bio stav suda u odnosu na stav Dužnika da Tražbina (kolika god ona bila) ne tereti Dužnikovu cjelokupnu imovinu, već samo vrijednost nekretnina na kojima je upisano pravo zaloge, pa ako to jest i stav suda tada ga treba jasno izreći i posljedično tome i primijeniti na konkretni predmet, dok bi se iz pozivanja na ukinuto rješenje prvostupanjskog suda od 27.10.2020. kojim je Prijedlog odbačen, i to iz razloga koje je Dužnik isticao tijekom postupka, moglo zaključiti da sud ostaje kod prvotnog stava, ali donosi suprotnu odluku što čini povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.
- 68.** Zbog propusta prvostupanjskog suda da naloži građevinsko vještačenje predmetnih nekretnina, kako bi se dobio podatak o stvarnoj tržišnoj vrijednosti nekretnina, u ovom postupku nije uistinu utvrđeno je li imovina Dužnika manja od postojećih obveza.
- 69.** Pogotovo jer i sam vještak na ročištu 05.09.2022. navodi da nije građevinske struke tako da **ne može dati točnu procjenu vrijednosti tih nekretnina**, kao i da podatak koji Dužnik vodi u poslovnim knjigama kao vrijednost istih predstavlja **trošak građenja, a ne njihovu tržišnu vrijednost!** Iz navedenog je očito da je prvostupanjski sud svjestan da u postupku nije utvrđena stvarna tržišna vrijednost nekretnina što se izravno odnosi na nemogućnost utvrđenja postojanja aktivne legitimacije Predlagatelja te stečajnog razloga prezaduženosti, no unatoč tome ignorira tu činjenicu te arbitrarno donosi odluku koja ima toliko dalekosežne posljedice – stečaj i u konačnici vrlo vjerojatnu likvidaciju Dužnika.
- 70.** Stoga Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u

sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 7. - *Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja u skladu s čl. 7. st. 1. SZ-a, utvrditi postojanje prezaduženosti ako sudski vještak nije utvrdio tržišnu vrijednost imovine dužnika u vrijeme vođenja prethodnog postupka, te postupa li sud protivno čl. 11. st. 3. SZ-a i čl. 7. st. 1. SZ-a kada prihvaća nalaz i mišljenje sudskog vještaka o postojanju prezaduženosti, u kojem nalazu i mišljenju se vrijednost imovine temelji na knjigovodstvenim podatcima koji po navodu vještaka ne predstavljaju tržišnu vrijednost dužnikove imovine?*

- 71.** Navedeno pravno pitanje je iz prethodno iznesenih razloga važno za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnim pitanjima o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a iznimno je bitno, kako za samog Dužnika, ali i za osiguranje pravne sigurnosti i zaštite pravnih subjekata od samovoljnog i arbitrarnog postupanja da se putem dopuštenja revizije u ovom predmetu postavi standard postupanja u ovako bitnim postupcima, kao što je postupak radi utvrđivanja postojanja uvjeta za stečaj.
- 72.** U odnosu na primjedbu Dužnika vezanu za ispravnu primjenu čl. 7. st. 2. toč. 1. SZ-a, vještak, **prvostupanjski sud niti VTS se nisu očitovali.**
- 73.** Naime, čl. 7. st. 2. toč. 1. SZ-a je predviđeno da se odredba o prezaduženosti **neće** primijeniti ako se prema okolnostima slučaja – u ovom slučaju pravomoćno Rješenje PSN - osnovano može pretpostaviti da će Dužnik nastavljanjem poslovanja uredno ispunjavati svoje obveze po

dospijeću, a sve obveze koje je sudski vještak uzimao u obzir kao element eventualne prezaduženosti su one iz Rješenja PSN.

74. Rješenje PSN predstavlja javnu ispravu po čl. 230. ZPP-a te dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, a to je da će Dužnik nastavljanjem poslovanja uredno ispunjavati svoje obveze po dospijeću, kako je predviđeno financijskim i operativnim planom restrukturiranja kao sastavnim dijelovima Rješenja PSN.

75. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud, kao i VTS, čak i kad bi uzeo da:

- vrijednost nekretnina Dužnika ne premašuje visinu Tražbine
- nedospjele obveze Dužnika iz predstečajne nagodbe (a jedino takve obveze Dužnika postoje) premašuju vrijednost imovine Dužnika

primjenom čl. 7. st. 2. toč. 1. SZ-a bio je dužan, obzirom na **Rješenje PSN kao javne isprave koju nitko ni ne spori**, u ovom slučaju ne primijeniti način utvrđivanja prezaduženosti iz čl. 7. st. 1. SZ-a.

76. Tom je odredbom zakonodavac prilično jednostavnoj, često životno i poslovno upitnoj definiciji prezaduženosti iz čl. 7. st. 1. SZ-a, dao potrebnu zdravorazumsku alternativu, a koju vještak i sudovi pogrešno nisu primijenili.

77. Stoga Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 8. – *Predstavlja li pravomoćno rješenje o sklapanju predstečajne nagodbe doneseno po odredbama ZFPPN, kao javna isprava po čl. 230. ZPP-a, u kojem su rješenju sadržane sve obveze koje sudski vještak uzima u obzir radi procjene postojanja prezaduženosti Dužnika*

te čije je podmirenje po dospijeću predviđeno financijskim i operativnim planom restrukturiranja kao sastavnim dijelovima rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe, okolnost zbog koje se osnovano može pretpostaviti da će dužnik pravna osoba nastavljanjem poslovanja uredno ispunjavati svoje obveze po dospijeću te zbog koje se u skladu s čl. 7. st. 2. t. 1. SZ-a neće primijeniti odredba čl. 7. st. 1. SZ-a?

78. Navedeno pravno pitanje je iz prethodno iznesenih razloga važno za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnom pitanjima o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

79. Točkom 13. obrazloženja Prvostupanjskog Rješenja, sud samo citira odredbu čl. 7. st. 2. toč. 1. SZ-a, no niti jednom riječju ne spominje treba li ju ili ne primijeniti, a ako ne zašto ne.

80. Time prvostupanjski sud opetovano ne daje nikakve razloge za navode Dužnika, i čini povrede iz čl. 354. st. 2. toč. 6. i 11. ZPP-a, kao i povrede prava zajamčenih čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije.

81. O ovom žalbenom navodu VTS ne daje niti jedan jedini razlog te se uopće ne referira na isti, čime ponovno čini apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 6. i 11. ZPP-a, te povredu prava na pristup sudu zajamčenih čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije.

82. Također,

- propustivši dati razloge i ocijeniti žalbene navode Podnositelja o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 11. ZPP-a,
- propustivši dati razloge i ocijeniti žalbene navode Podnositelja o bitnim povredama odredaba parničnog

postupka iz čl. 354. st. 2. točke 6. ZPP-a i povredama čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije,

- propustivši ocijeniti žalbene navode Podnositelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju bitnim za donošenje pravilne odluke u postupku i pogrešnoj primjeni materijalnog prava,

VTS je počinio povrede odredaba iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP-a, čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, stoga Podnositelj i u odnosu na ovu točku podnosi pravno **pitanje br. 3 iz točke 28** ovog prijedloga.

- 83.** Nadalje, ukupnom argumentacijom i sudskom praksom izloženom **u točkama od 64 do 82** Podnositelj je učinio **vjerojatnim** da je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Konvencijom, tj. pravo na pristup sudu zajamčeno čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije, a na koje se povrede Podnositelj već pozivao u nižestupanjskom postupku pred VTS-om (u žalbi na Prvostupanjsko Rješenje čime je iscrpljen dopušteni pravni put), a što predstavlja samostalan razlog da VSRH dopusti reviziju u ovom predmetu.

VRIJEME POSTOJANJA PREZADUŽENOSTI

- 84.** Sudski vještak je u svom mišljenju naveo: „U razdoblju od **13.06.2019. godine do 28.02.2021. godine** obveze društva bile su veće od imovine društva, tj. društvo je bilo prezaduženo.“, koje mišljenje, kad bi i bilo ispravno, obzirom na vremensko razdoblje za koje je dano, ne može biti temelj za otvaranje stečajnog postupka, obzirom da stečajni razlog mora postojati u vrijeme otvaranja stečajnog postupka (06.09.2022. godine).

- 85.** Kako je u ovom predmetu stečaj otvoren na temelju stečajnog razloga koji je navodno postojao **18 mjeseci** prije donošenja Prvostupanjskog Rješenja, takvo Prvostupanjsko Rješenje je utemeljeno na nepotpuno i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, sve da je Dužnik uistinu u razdoblju od 13.06.2019. godine do 28.02.2021. godine bio prezadužen.

- 86.** O tome govori i VTSRH PŽ-7681/2018-2: „**Stečajni razlog mora postojati u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, pa u situaciji kada prvostupanjski sud ne utvrdi činjenicu je li dužnik bio nesposoban za plaćanje u vrijeme kad je donio pobijano rješenje, nego je otvorio stečajni postupak na temelju stečajnog razloga koji je postojao sedam mjeseci prije donošenja rješenja kojim je otvoren stečaj, takvo rješenje je utemeljeno na nepotpuno i pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju.**“

- 87.** Stoga je u odnosu na utvrđivanje prezaduženosti prvostupanjski sud nepotpuno i pogrešno utvrdio činjenično stanje te pogrešno primijenio materijalno pravo.

- 88.** Stoga Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 9. – *Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečaja u skladu s čl. 7. st. 1. SZ-a, donijeti rješenje o otvaranju stečaja na temelju stečajnog razloga koji je eventualno postojao 18 mjeseci prije donošenja rješenja kojim je otvoren stečaj, odnosno da li stečajni razlog mora postojati i biti utvrđen u vrijeme otvaranja stečajnog postupka?*

- 89.** Navedeno pravno pitanje je iz prethodno iznesenih razloga važno za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske te praksa viših sudova nije jedinstvena.
- 90.** O ovom žalbenom navodu VTS ne daje niti jedan jedini razlog te se uopće ne referira na isti, čime ponovno čini apsolutno bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a, te povredu prava na pristup sudu zajamčenih čl. 29. Ustava RH te čl. 6. Konvencije.
- 91.** Također, propustivši ocijeniti žalbene navode Podnositelja o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju bitnom za donošenje pravilne odluke u postupku te o pogrešnoj primjeni materijalnog prava, VTS je počinio povredu odredaba iz čl. 354. st. 1. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 375. st. 1. ZPP-a, čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, stoga Podnositelj i u odnosu na ovu točku podnosi pravno **pitanje br. 3 iz točke 28** ovog prijedloga.
- 92.** Nadalje, ukupnom argumentacijom i sudskom praksom izloženom **u točkama od 84 do 91** Podnositelj je učinio **vjerojatnim** da je u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Konvencijom, tj. pravo na pristup sudu zajamčeno čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije, a na koje se povrede Podnositelj već pozivao u nižestupanjskom postupku pred VTS-om (u žalbi na Prvostupanjsko Rješenje čime je iscrpljen dopušteni pravni put), a što predstavlja samostalan razlog da VSRH dopusti reviziju u ovom predmetu.

NESPOSOBNOST ZA PLAĆANJE

- 93.** U ovom predmetu postupak je pokrenut povodom Prijedloga na temelju čl. 109. st. 2. i 3. i čl. 7. st. 1. SZ-a.
- 94.** Prijedlogom, niti kojim drugim podneskom u postupku, Predlagatelj nije predložio da se utvrdi postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje, već samo postojanje stečajnog razloga prezaduženosti te se sve do donošenja Prvostupanjskog Rješenja raspravljalo isključivo o prezaduženosti.
- 95.** Također, čl. 109. st. 2. SZ-a predviđeno je da je vjerovnik ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i stečajnoga razloga.
- 96.** Kako bi vjerovnik učinio vjerojatnim postojanje stečajnoga razloga, kao **minimum se podrazumijeva navođenje postojanja tog stečajnoga razloga**.
- 97.** U ovom predmetu Predlagatelj nikada nije spomenuo postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje niti ga je učinio vjerojatnim.
- 98.** To znači da je sud proširio predmet odlučivanja u ovom postupku mimo i neovisno o Prijedlogu Predlagatelja, iako ovlast za takvo što ne proizlazi iz zakona.
- 99.** Da bi došlo do primjene čl. 11. st. 3. SZ-a, prvo je potrebno da se ispune preduvjeti iz čl. 109. st. 2. SZ-a, a kako Predlagatelj nije učinio vjerojatnim postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje, prvostupanjski sud nije bio ovlašten u odnosu na takvo što utvrđivati činjenice po službenoj dužnosti.
- 100.** To je dovelo do povrede čl. 354. st. 2. toč. 12. ZPP-a, jer je sud prekoračio zahtjev koji je postavio Predlagatelj.
- 101.** Stoga Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i

ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 10. – *Može li sud tijekom prethodnog postupka radi odlučivanja o postojanju pretpostavki za otvaranje stečajna, u skladu s čl. 11. st. 3. SZ-a po službenoj dužnosti utvrđivati činjenice u odnosu na postojanje stečajnog razloga koji predlagatelj prethodno nije učinio vjerojatnim niti se na njega pozvao, te predstavlja li takvo postupanje suda povredu čl. 11. st. 3. SZ-a, čl. 109. st. 2. SZ-a i čl. 354. st. 2. toč. 12. ZPP-a?*

- 102.** Navedeno pravno pitanje je iz prethodno iznesenih razloga važno za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske.
- 103.** Nadalje, na ročištu 05.09.2022. sud je nazočne stranke obavijestio da je uvidom u Očevidnik FINA-e utvrdio da su dužnikovi računi u blokadi od 6. svibnja 2022. te utvrdio da postoji presumcija nesposobnosti za plaćanje, u smislu odredbe čl. 2. st. 1. SZ-a. Odredba čl. 2. st. 1. SZ-a se odnosi na predstečajni postupak pa nije jasno u kojem je kontekstu navedena.
- 104.** Dužniku sud nije dao na uvid bilo kakav dokument u odnosu na taj podatak, niti je na bilo koji način osigurao Dužniku da, nakon što mu omogući uvid u podatke koje sud je iznio na ročištu, iznese svoje očitovanje, izloži navode i prijedloge na tu novu okolnost.
- 105.** Nadalje, Podnositelj iz točke 38. obrazloženja Prvostupanjskog Rješenja samo može zaključiti da je sud od FINA-e pribavio službenu potvrdu o nesposobnosti za plaćanje sukladno odredbama čl. 4. i 6. st. 2. SZ-a, jer Dužniku sud nije ništa dostavio (pa tako niti do

dana sastava ovog prijedloga), **te bez da je Dužniku dao bilo kakvu mogućnost da se očituje na takav važan dokument, sud isti dan donosi Prvostupanjsko Rješenje.**

- 106.** Donošenjem Prvostupanjskog Rješenja na temelju isprave koju nije dostavio Dužniku, sud je počinio grubu povredu parničnog postupka iz 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a (ako kojoj stranci nezakonitim postupanjem, a **osobito propuštanjem dostave**, nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom) te čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije, tj. u potpunosti je Dužnika onemogućio u raspravljanju pred sudom, onemogućio mu je pristup sudu i pravično suđenje.
- 107.** Dakle, sud je neovlašteno proširio/dopunio zahtjev Predlagatelja, Dužniku nije omogućio da dobije uvid u isprave na temelju kojih je donio Rješenje, donio ga je bez da je Dužniku omogućio da se na isprave očituje te da iznese navode i prijedloge, te je nakon više od tri godine vođenja postupka po jednoj pravnoj osnovi (kako ju je definirao Predlagatelj), u manje od 24 sata, bez sudjelovanja Dužnika u raspravljanju, svoju odluku utemeljio na pravnoj osnovi koja je bitno različita od one koju je predložio Predlagatelj i o kojoj se u postupku raspravljalo, što je protivno čl. 5. st. 4. ZPP-a.
- 108.** U odnosu na ovaj žalbeni navod VTS je iznio razloge, i to u točki 10. i točki 12. obrazloženja Drugostupanjskog Rješenja, navodeći da Prvostupanjskim Rješenjem nisu počinjene povrede čl. 354. st. 2. toč. 12. te čl. 5. st. 4. ZPP-a, jer da sukladno odredbi čl. 11. st. 3. i 4. SZ-a sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze, te da može odluke donositi i bez usmene rasprave, kao i da su Dužniku morale biti poznate činjenica koje su sadržane u potvrdi FINA-e.

- 109.** No, suprotno tom stavu, kako je Podnositelj već izložio, čl. 11. st. 3. SZ-a ne daje takve ovlasti sudu, tj. ne daje ovlasti sudu da disponira sa zahtjevima Predlagatelja i njihovim sadržajem, već daje ovlast i dužnost sudu da unutar _____ postavljenog zahtjeva/prijedloga po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te da radi toga izvodi sve potrebne dokaze, npr. utvrdi stvarnu visinu Tražbine ili stvarnu tržišnu vrijednost nekretnina, što je sud propustio učiniti.
- 110.** Također, što je Dužniku bilo poznato ili ne u odnosu na ispravu na temelju koje je donesena sudska odluka, može biti relevantno jedino ako se odluka na temelju takve isprave donijela na zakonit način, a to svakako podrazumijeva obvezu suda da prethodno svakoj stranci, pa i Dužniku, takvu ispravu dostavi.
- 111.** Tek nakon što se stranci omogući da raspravlja u postupku, a što uključuje dostavu pismena (pogotovo onih na kojima se temelji sudska odluka), sudovi mogu cijeliti ono što stranka u odnosu na to iznese uzimajući u obzir je li mu nešto trebalo biti poznato ili ne.
- 112.** Stoga je nedvojbeno da je propuštanje dostave navedenog pismena Dužniku povreda iz 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a te čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije.
- 113.** Stoga Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 11. – *Predstavlja li propuštanje dostave pismena dužniku u stečajnom postupku, na temelju kojeg pismena je donesena odluka o otvaranju stečaja nad dužnikom, povredu iz 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a te čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije?*

- 114.** Navedeno pravno pitanje je iz prethodno iznesenih razloga važno za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnom pitanju o kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, i to **Rev 3855/2019-2 od 15.12.2020.:** „Sukladno odredbi čl. 354. st.2. toč. 6. ZPP bitna povreda odredaba parničnog postupka postoji ako kojoj stranci nezakonitim postupanjem, a osobito propuštanjem dostave, nije dana mogućnost da raspravlja pred sudom. Obzirom I i II-tuženik nisu imali mogućnost izjasniti se o ispravama koje je sud pribavio i na temelju kojih je utvrđivao odlučne činjenice, nezakonitim im je postupanjem suda onemogućeno raspravljanje pred sudom.“
- 115.** Također, Podnositelj podnosi prijedlog zbog pravnog pitanja koje su nižestupanjski sudovi u ovom sporu razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi, i to:

Pitanje 12. – *Predstavlja li donošenje odluke o otvaranju stečaja, utemeljenoj na pravnoj osnovi koja je bitno različita od one koju je predložio Predlagatelj i o kojoj se u postupku raspravljalo, povredu čl. 5. st. 4. ZPP-a?*

- 116.** Navedeno pravno pitanje je iz prethodno iznesenih razloga važno za odluku u ovom sporu, kao i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnom pitanju o kojem ne postoji praksa revizijskog suda.
- 117.** Nadalje, ukupnom argumentacijom i sudskom praksom izloženom **u točkama od 93 do 116** Podnositelj je učinio **vjerojatnim** da je u prvostupanjskom i drugostupanjskom

postupku zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka ili pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Konvencijom, tj. pravo na pristup sudu zajamčeno čl. 29. Ustava RH i čl. 6. Konvencije, a na koje se povrede Podnositelj već pozivao u

nižestupanjskom postupku pred VTS-om (u žalbi na Prvostupanjsko Rješenje čime je iscrpljen dopušteni pravni put), a što, unatoč činjenici da je VTS u odnosu na te žalbene razloge iznio (štune i paušalne) razloge, predstavlja samostalan razlog da VSRH dopusti reviziju u ovom predmetu.

ZAKLJUČNO

118. Podnositelj je iznesenom argumentacijom dokazao, odnosno učinio vjerojatnim, postojanje razloga zbog kojih je potrebno dopustiti reviziju u ovom postupku, posebno jer se radi o postupku koji ima dalekosežne posljedice kako za Dužnika, tako i za njegove vjerovnike, a u kojem su postupku sudovi počinili ozbiljne povrede relevantnih propisa te u potpunosti odlučili zanemariti sve prigovore i prijedloge Dužnika, onemogućivši mu time pravično suđenje te arbitrarno vodili postupak, što za posljedicu ima povredu temeljnih prava zajamčenih čl. 29. Ustavom RH i čl. 6. Konvencije.

119. Također, bitno je naglasiti da **odsustvo bilo kojeg od uvjeta** koji se po čl. 109. st. 3. SZ-a **kumulativno moraju ispuniti** da bi se nad Dužnikom otvorio stečaj, a to su:

- Aktivna legitimacija Predlagatelja, koja nije utvrđena, tj. ne postoji:
  - i. Obzirom na odredbe ZFPPN
  - ii. Jer nije utvrđena visina Tražbine
  - iii. Jer nije utvrđena tržišna vrijednost predmeta na kojima Predlagatelj ima razlučno pravo, posljedično čemu nije utvrđeno može li se Tražbina namiriti iz vrijednosti predmeta razlučnog prava
- Postojanje stečajnog razloga

nužno za sobom povlači posljedicu da je takav Prijedlog nedopušten/neosnovan te da ga je potrebno odbaciti, odnosno odbiti.

120. Slijedom svega navedenog, Podnositelj predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske da radi svih navedenih pravnih pitanja u ovom prijedlogu dopusti reviziju odnosu na Drugostupanjsko rješenje te naloži Predlagatelju da mu naknadi troškove ovog prijedloga.

Trošak:

Datum radnje	Opis radnje	Iznos	PDV	Sudska pristojba
07.01.2023.	Sastav prijedloga za dopuštenje revizije po Tbr. 10.6.	24.791,96EUR/186.795,00HRK	6.197,99EUR/46.698,75HRK	663,61EUR/5.000,00HRK

Popis priloga:

1. Prijedlog Predlagatelja s prilogima

2. Podnesak Dužnika od 24.02.2020. s priložima
3. Prvostupanjsko Rješenje
4. Žalba na Prvostupanjsko Rješenje s priložima
5. Odluka USRH U-III-739/2020
6. Odluka USRH U-III-114/2020
7. Odluka USRH U-III-1162/2014
8. Odluka VTSRH Pž-5144/2020
9. Drugostupanjsko Rješenje
10. Dužnikovo očitovanje od 28.06.2021. na nalaz i mišljenje vještaka Petre Blašković s priložima
11. Podnesak Predlagatelja od 06.03.2020.
12. Podnesak Dužnika od 21.12.2021.
13. Zapisnik s ročišta od 05.09.2022.
14. Nalaz i mišljenje vještaka Petre Blašković
15. Odluka VSRH Rev 3855/2019-2
16. Odluka VSRH Rev 842/2021-2
17. Odluka VSRH Revr 608/2017-2
18. Odluka VSRH Rev 347/2018-2
19. Odluka VSRH Rev 807/2019-2
20. Povijesni izvadak iz sudskog registra za Dužnika

Zagreb, 07.01.2023.

Podnositelj p.p.